

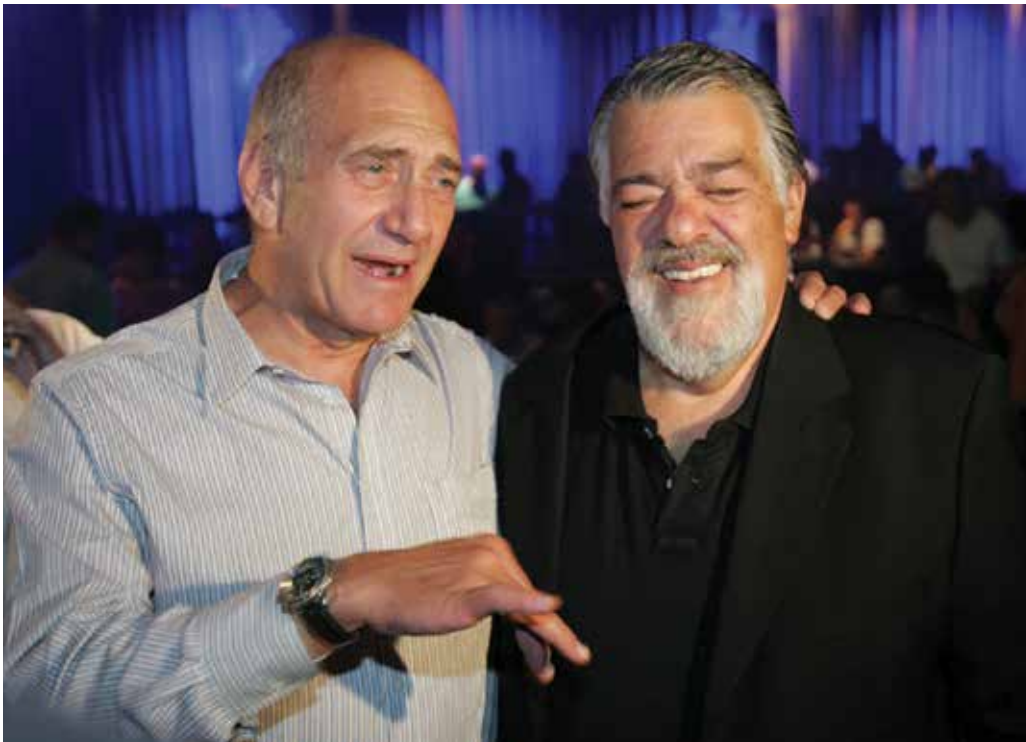

שנת המבחן של רפי גינת בערוץ 10

מאת // יעל געתון
איור // יונתן פופר

האביו
 האיר פנים לרפי גינת. ביום שאחרי חופשת הפסח השיג מנכ"ל ערוץ 10 ניצחון חשוב על המסך. הריאליטי הראשון שהוביל בכהונתו (במלואו), "עד סוף העולם", היה למשדר הנצפה בערוץ בשנתיים האחרונות. טביעות האצבע של גינת מופיעות על ההפקה הזאת עוד משלב הרעיון, שהוצע לו ימים ספורים לאחר שמונה לתפקיד מנכ"ל הערוץ בינואר 2013. ערב ההשקה היה מרשים לכל הדעות. 26.6% ממשקי הבית היהודיים רותקו למסך. הערוץ השקיע ב"עד סוף העולם" כ-15 מיליון שקל על פי ההערכות, וגינת היה מעורב בכל אחד משלבי ההפקה, צפה באודישנים, קיבל סקירות על המועמדים, והיה מעורב בתהליך הפיתוח. גם בחישובי ה"פרוגרמינג" הוא קיבל החלטה מהירה: "בהתחלה חשבנו להשיק את 'עד סוף העולם' באמצע מאי", מספר גורם בערוץ, "אבל מהרגע שהגיעה אלינו האינפורמציה שרשת לא יהיו מוכנים עדיין להעלות עונה נוספת של 'דה וויס' בסוף אפריל, ובמקום הם משדרים משחקי כדורגל, רפי החליט להקדים את העלייה ולשבץ את התכנית מול המשחקים. למרות ששיבוץ תכנית מיד אחרי פסח כרוך בסיכון, כי בתקופת שידור הפרומואים הצופים נמצאים בחופש".
 ההתחלה לא הייתה חלקה, וצעדי הראשונים של גינת בערוץ לוו בחשדנות ובחששות מצד חלק מהעובדים. בינואר 2013 נקראו עובדי ערוץ 10 אל דסק החדשות

חששו מהקשרים. גינת עם ידידו אולמרט משמאל: בניין רשת // צילום: ניר קידר, עופר וקנין - "הארץ"

ימים", ניר בכר, סביב פרסום כתבה הקשורה בעסקיהם של האחים יולי וסמי עופר, שגינת נחשב מקורב אליהם. הכתבה פורסמה לבסוף, אולם בכר פוטר. בעיתון אמרו אז, אגב, שבכר פוטר כי "יצא לקמפיין" נגד מקום עבודתו וסירב לקבל מרות.

הפרשנויות השונות וסבך האינטרסים שהדביקו לגינת עם מינויו, בעיקר בתקשורת הכלכלית, ליבו את חששות העובדים. "מינויו של גינת מסמל את התחזקות הקשר בין קבוצת 'ידיעות' והמו"ל מוזס לבין אנשי ערוץ 10", כתב נתי טוקר ב"דה מרקר". ואילו העורך הראשי דאז של העיתון, גיא רולניק, ציין בחשבון הטוויטר שלו: "מי חטף את ערוץ 10?" והפנה לפרשנות של העיתונאי אמיר טייג: "ערוץ 10 צפוי לחבור למרכזי הכוח ולאמץ גישה נוחה יותר לפוליטיקאים ולבעלי ההון שמקורבי מוזס רוצים ביקרם". גינת בתגובה הבהיר שאין שחר לפרשנויות ושהוא לא פגש את מוזס כמה שנים.

שם נוסף שהוזכר הוא של איש העסקים אודי אנג'ל, בעל השליטה בזכיינית ערוץ 2 רשת הפרשנויות עסקו בהיתכנות מיזוג אפשרי בין הזכיינית רשת לערוץ 10, על רקע המינוי. אולם למרות השמועות העיקשות, הדוברים של השניים מכחישים את האפשרות לאורך כל הדרך. בהרמת כוונות שנתערה בפברואר האחרון חזר אנג'ל והדגיש: "שום מיזוג של רשת עם גוף אחר לא נמצא על סדר היום".

הכניסה הרועשת לתפקיד החנכ"ל

נראה שהעיסוק הנרחב באמצעי התקשורת בדבר המינוי הותיר את גינת אדיש. בסביבתו מספרים ששמר על קור רוח אל מול החזית בעיתונים. השנה מלאו לו 65, 40 שנה חלפו מאז נרשם לקורס כתבי הספורט ברשות השידור ופצח בקריירה עשירה כמגיש טלוויזיה, וגם כעורך ראשי של שני עיתונים ("ידיעות אחרונות" ו"העולם הזה"). התפקידים השונים שמילא עימתו אותו לא אחת עם ביקורת ציבורית ועם שמועות סביב עסקיו.

"טוב לב הוא לא בדיוק התכונה הבולטת בברנוזה", אמר בריאיון, חודשיים בלבד לפני המינוי. "אז אומרים, מדברים - בסדר, לא אכפת לי מה אידיוט אחד או אידיוט שני אומר". בריאיון שהעניק ל"פירמה" חודשים ספורים לאחר שנכנס לערוץ 10, סיפר שעבורו מדובר באקורד הסיום לקריירה: "כשעזבתי את 'ידיעות אחרונות' גמרתי אומר שאני לא רוצה ניהול יותר. פה הסכמתי בגלל האתגר: לקחת

לפגישה ראשונה עם המנכ"ל החדש גינת. לצדו היה כבר בתפקיד מנכ"ל חברת החדשות הנכנס, גולן יוכפז, עיתונאי ותיק ומוערך. יוכפז, שעזב את תפקיד עורך "אולפן שישי" לטובת המשרה החדשה, עבד במשך שנים לצד גינת, כעורך "כלבוטק". הוא נחשב כיום לאחד האנשים הכי מקורבים לגינת בערוץ.

"אל פחד, יש לכם את הגב שלי, כמו שרק אני יכול לתת", ניסה גינת להגיע אל לב עובדי הערוץ. בשיחה הראשונה עם העובדים בחר דווקא להתייחס לתוצאות הרייטינג הנמוך

גורם ברשות השנייה:

"בפגישות הראשונות העביר גינת את הרושם שערוץ 10 תחת שרביטו יהיה סיפור הצלחה ודאי"

שהניב משדר הבחירות המרכזי של הערוץ, שהתקיים ימים ספורים לפני הגעתו. גינת אמר שנתונים אלו לא יכולים לחזור על עצמם. "הדברים שלו נתפסו כיהירות", משחזר עובד לשעבר בחדשות 10 שנכח במקום. העובדים ראו בו נטע זה, איש ערוץ 2, שרגיל לרייטינג שמן ולתנאים נוחים. "נראה היה שגינת לא לגמרי מבין לאן הוא נכנס בשלב הזה. לא את הפלטפורמה, לא את הגב הכלכלי ולא את הבעיה התדמיתית של הערוץ. הוא דיבר על שינוי, אבל הסאב־טקסט שלו הרגיש כמו יהירות שאופיינית לאנשים שבאים מערוץ 2".

בהמשך השיחה ביקש גינת להתעלם מגל השמועות על אינטרסים סמויים סביב מינויו, אולם לא בטוח שניסונו צלח. העובדים התקשו לעכל את רפי גינת בתפקיד השריף החדש של הערוץ. "היו חששות רבים כלפיו", אומר עובד לשעבר, ומספר שהפחד העיקרי של העובדים התמקד בשמירה על חופש העיתונות: "הוא ידוע כמקורב לבעלי הון. חששנו שזה ישפיע על חופש היצירה והעריכה". עובד אחר מספר: "הכרנו היטב את ההיסטוריה של רפי גינת. השמועות היו שהוא נגוע בכל מיני אינטרסים ולא בוחל להשתמש בסמכותו כדי להיטיב עם גורמים כאלה ואחרים".

חלק מהחשש היה בשל פרשה מתוקשרת מימיו של גינת כעורך "ידיעות אחרונות". אז התגלע סכסוך בינו ובין עורך מוסף "7"

מרתונות שנערכו בין השניים שאיראו אותו לבסוף בערוץ. עוד שינוי בהנהלה התרחש שבועות ספורים אחרי הגעתו של גינת. סמנכ"לית התכניות של הערוץ, קרני זיו, הגישה את התפטרותה. גורמים בסביבתה מספרים: "גינת הוא מסוג המנכ"לים שמבטלים את הישגיה של ההנהלה שקדמה לו. בשיבות ההנהלה הראשונות שלו, התחושות היו שצריך להבליג על מה שאומר או שעדיף לעזוב". בכיר בערוץ 10 אמר לנו בתגובה לדברים: "זה שקשקש בלבוש. מי שפוחד מקצת בריטון, אולי עדיף שיחליף ענף". את מקום זיו תפסה זיוית דוידוביץ', לפני כן סמנכ"לית ההפקה. גינת איחד את שני התפקידים תחת אחריותה. גם מחלקת ה"ניו מדיה" עברה מתיחת פנים, עם הקצאת משאבים גדולים יותר לפעילותה ומינוי מנהל חדש עבורה: דני רייכר, לפני לכן מנהל פרויקטים מיוחדים באתר "מאקו". רייכר הוא גם בנו של העיתונאי הוותיק גדעון רייכר, ידידו של גינת. כעת שמו מוזכר גם כמועמד לניהול "נענע 10", שעבר בשנה האחרונה זעזועים רבים. אחרי שנה לא קלה, יש לגינת כמה סיבות לחייך. בעיקר בשל השיפור - הקל אמנם - באחוזי הצפייה בשעות הפריים טיים של לוח שידורי החורף האחרון. 10.3% מבתי האב היהודיים צפו בערוץ 10 במהלך ימות השבוע, עלייה של שני אחוזים לעומת השנה הקודמת. לפי נתוני הערוץ, ברבעון האחרון נרשמה עלייה של שבעה אחוזים בדקות הפרסום לעומת אותו הרבעון בשנה שעברה. גם חברת החדשות מציינים עלייה בנתוני הצפייה, אם כי הפער מחדשות ערוץ 2 הדומיננטית נותר דרמטי לצערם.

משבר רוזף משבר

בקיץ 2013, במסגרת העבודה על לוח שידורי החורף, זימן אליו גינת בכירים בערוץ לסבב שיחות. במשרד שלו, בקומת ההנהלה בבית הוורד בגבעתיים, הוא סיפר בלהט לנוכחים על מצבו היציב של הערוץ ועל המחויבות של רון לאודה, המשקיע המרכזי, כלפיו. "זו הייתה סיטואציה ציורית", מספרים עובדים בערוץ. "מעל גינת הותקן קולט עשן, לטובת הסיגריות, והוא ישב שם, בטוח בעצמו, מדגים כיצד רשת הולכת להתרסק". יותר מאדם אחד תיאר בפנינו את הניתוח של גינת שנעו ישירות לרשת. ובתמצית: "בסוף, אנחנו נשתלט עליהם".

אבל החודשים שלאחר מכן הביאו איתם תמונה קודרת יותר. בדצמבר האחרון נטש לאודר חבול ההפסדים והמאבקים את הערוץ, מותר את גינת עם ירושה של 10 מיליון דולר בלבד לשנת 2014, שאמורים להספיק לתשלום לספקים, לחברות הפקה ולהחזרי חוב. לשם השוואה, בשנה הקודמת הוא הזרים לערוץ 140 מיליון שקל. במקביל משלימה כעת הזכיינית רשת את כניסתה של חברת המדיה העולמית אנדמול אליה כמשקיעה וכבעלת 33% ממניות הזכיינית בתמורה ל-100 מיליון שקל.

הערוץ נקלע לפרשת דרכים שסיימה עלול להיות טרגי, עוד במשמרת של גינת: ללא יכולת להוכיח שברשותו תזרים מזומנים. אם לא יאושר לערוץ המעבר לשידורים ברישיון - סופו ייחתם. ברשות השנייה כבר החלו להיערך לתרחיש כזה. "או שערוץ 10 יצא לרישיון, ואז יש לנו שני ערוצים מסחריים", אמר מנכ"ל הראשות, שי באב"ד, בוועדת הכלכלה של הכנסת בינואר השנה, "או לחלופין - התחלנו להכין את הקרקע כבר בתקופה הקרובה לכך שאם הערוץ לא יצא לרישיון, יהיו לנו שני ערוצים מסחריים ב-2015".

בשיא המשבר סביב עזיבת לאודר ועצירת תזרים המזומנים, נותרו הפקות רבות ללא הכנסות. בלטה מכולן חברת ההפקה "גיאת פינס תקשורת", בבעלות אביב גלעדי וגיא פינס, המפיקה את מגזין הבידור המצליח של הערוץ. זו החליטה להשבית את הפקותיה למשך כשבועיים, במחאה על המצב הכלכלי. באותה תקופה נקלעה למשבר גם העבודה על הסדרה "אחת אפס אפס", שמפיקה חברת ארצה הפקות. הערוץ לא העביר תקציבים, וחברת ההפקה לא שילמה לעובדיה. גורמים המעורבים בהפקה מספרים שקור הרוח והביטחון של גינת נסדקו בניהול המשא ומתן. "אם אין ערוץ 10, לא

ערוץ אחרי כל מה שעבר ולנסות להרים אותו. זה אתגר אדיר לסיום הקריירה. אני בן 64, והחווה הוא לחמש שנים. יש גם פנסיה בחיים". החוק להצלת ערוץ 10 נשף בעורפו של גינת. ערב מינוי, בדצמבר 2012, אישרה הכנסת את הארכת זיכיון הערוץ בשנתיים נוספות, והושגה דחיית חובות על סך 65 מיליון שקל. עם מינוי נבחרה כנסת חדשה, וגינת - כמו קודמו בתפקיד יוסי ורשבסקי - לקח על עצמו חלק מעבודת הלוזי. "כמה חודשים אחרי שנכנסתי לתפקיד פנו אליי מהנהלת ערוץ 10

גורם בתנשייה:

"על אף האינטרס המשותף למציאת משקיע, נדמה שגינת ומימן מחפשים בנפרד אדם מתאים. זה כמו מטוס שמאבד גובה והטייס וטייס המשנה נאבקים ביניהם"

לתאם פגישה עם המנכ"ל הנכנס", מספרת חברת ועדת הכלכלה, ח"כ גילה גמליאל. "הפגישה הייתה קצרה ועניינית, ובה הוא ביקש להציג את החזון שלו לערוץ ולתאר את השינויים שהם עוברים. הוא הציג ביטחון רב בדרך שלו".

"בפגישות הראשונות, הוא בפירוש העביר את הרושם שערוץ 10 תחת שרביטו יהיה סיפור הצלחה ודאי, ושאינו הערוץ נולד מחדש", מספר גורם ברשות השנייה. "גינת הוא אדם מאוד בטוח בעצמו, קורקטי וממוקד, לא איש של סמול טוק. הוא שלט בפרטים הכי קטנים והיה דומיננטי מאוד בדיונים. האחרים לידו מדברים בשקט, מגניבים מילה פה ושם. לכולם ברור מי הבוס".

גינת החליף בתפקיד המנכ"ל את יואב הלבדמן, ששימש מנכ"ל זמני מאז פרישתו של ורשבסקי במאי 2012. הלבדמן הוביל את הערוץ בתקופה סוערת של מאבקי חקיקה והפגנות, וציפה למינוי קבע בתפקיד. אחרי מינוי גינת הוא הועבר לתפקיד המשנה למנכ"ל. "עבורו מדובר בפגיעה. אך הישארונו הייתה הכרחית", מסביר גורם המקורב לערוץ. הלבדמן ביקש לעזוב את הערוץ, אבל נציגי בעלי המניות הפעילו לחץ כדי שישאר והציעו לו סמכויות שונות. בסביבתו מספרים שמי שהכריע את הכף היה גינת עצמו. שיחות

בורסת השמות כללה את אשת הפרסום יפית גרינברג, ששמה ירד מהפרק באותה מהירות שבה עלה בגלל חוסר היתכנות כלכלית. המשא ומתן עמה, מספרים בסביבת גינת, התנהל ללא ידיעתה. גרינברג עצמה אמרה למקורביה שבמהלך המגעים לא חשפו בפניה את התמונה המלאה לגבי מצב הערוץ.

שם נוסף ששב ועלה בתקופה האחרונה הוא אלכסנדר לוי, מבעלי ערוץ 9. אבל גורמים בענף מעריכים שאין לו כרגע את הסכום המלא להשקעה קדימה ולכיסוי החובות הנדרש. אם המהלך יצלח, לא ברור אם גינת ולויין בהכרח יעבדו יחד. "לויין הוא אדם שמתערב בניהול באופן חד-משמעי", מסביר כתב התקשורת של "גלובס", לייאור אברבך. "הוא האדם הדומיננטי בערוץ 9. מדובר בבעל מניות שמגיע כדי לתת את הטון".

לפי דיווחים שונים, גינת טס כמה פעמים בחודש לפגישות אפשריות עם משקיעים פוטנציאליים.

בדיונים הרבים סביב חיפוש משקיע עלה צורך במציאת מתווך לעסקה, וגינת הציעה את איש העסקים שלמה רודב, לשעבר יו"ר בזק ותנובה. רודב מקורב ללידו האחר של גינת, אודי אנג'ל, עוד מימי התיכון. אבל יש קשיים נוספים בדרך, למשל יוסי מימן, שמצדו דורש שכל הסכם שייחתם עם משקיע ישחרר אותו מהערבויות שהעמיד עבור הערוץ, בשווי מוערך של 50 מיליון שקל.

"על אף האינטרס המשותף למציאת משקיע, נדמה שגינת ומימן מחפשים בנפרד אדם מתאים", מנתח את הסיטואציה גורם בכיר בתעשיית הטלוויזיה. "זה כמו מטוס שמאבד גובה במהירות, ובמקום להטיס אותו יחד, הטייס וטייס המשנה נאבקים ביניהם". בערוץ 10 דוחים את הטענה: "אנחנו לא מתייחסים לפרטים באשר למגעים עם משקיעים. מנכ"ל הערוץ נרתם בכל כוחו למאמץ ומעורב בו, בתיאום מוחלט עם בעלי המניות". לצד ההנהלה פועל ועד עובדי הערוץ, שבראשו עומד כתב חדשות 10 מתן חודורוב, לטובת המהלך: "ככתב כלכלי אני מנוע מלדבר עם בעלי הון בהקשר הזה, אבל מעורב בדרכים אחרות", מסביר חודורוב.

"אנחנו מקבלים מרפי עדכונים שוטפים על הנעשה ומשתדלים לסייע במאמץ למצוא משקיע". שלא לציטוט, מתארים חלק מהעובדים תחושות אחרות: "כשהתרחשו שינויים דרמטיים, נניח סביב המאבק לרישיון, או קיצוץ משמעותי, בדרך כלל אספו את העובדים והסבירו להם", מספר אחד מהם. "לא תמיד נאמר מידע

תהיה לכם עבודה בכלל, אנחנו מספקים לכם עבודה", אמר לנציגי ההפקה. "אני כמוכם, הערוץ חייב לי כסף על 'כלבוטק', אבל אני משלם לאנשים שלי בזמן".

כדי למנוע הישנות מקרים כאלה בעתיד, גינת מנסה בימים אלה לייצר עתודות לוח השידורים, שהיו תלויות פחות במצב הכלכלי ובמציאת משקיע, ויאפשרו יצירת לוח שידורים העונה על צורכי

גורמים בסביבתה של קרני זיו:

"גינת הוא מסוג המנכ"לים שמבטלים את הישגיה של ההנהלה שקדמה לו. היו תחושות שצריך להבליג על מה שנאמר"

הרגולציה. אחד הפתרונות הוא בדמות חוזה חריג עם חברת ההפקה גלובס גרופ. במסגרת ההסכם החלה החברה בפיתוח סדרת דרמה חדשה שתעסוק בתקופת התנ"ך, המיועדת לשידור בסוף 2015. הערוץ ישלם לחברת ההפקה רק אם ימצא משקיע. יו"ר איגוד המפיקים, אסף אמיר, מזהיר שבהנהלות כזו כולם עלולים לשלם את המחיר: "אני מקווה שלא ייכנסו לשלבי הפקה מתקדמים ללא משקיע בערוץ. התוצאות של התנהלות כזאת עלולות להיות הרסניות".

לצד ייצוב הספינה נאלץ גינת לפעול בזירה נוספת: גיוס משקיע

גינת לוקח פיקוד

בהפקות הערוץ חשים היטב בנוכחות המנכ"ל. גינת נותן דגשים לתכנים ומעורב בצילומים. כך קורה גם במחלקת הפרומו של החברה

לערוץ. לא רק שחסרונו של לאודר מורגש היטב, גם בעלי המניות הנותרים, יוסי מימן וארנון מילצ'ן, אינם מזרימים כסף לערוץ כבר שנים ומחפשים את דרכם החוצה.

בסביבתו של גינת מספרים שהעזיבה של לאודר תפסה את המנכ"ל מופתע.

“לילה כלכלי” והאיום שהפך לפיצוץ

תחילת כהונתו של גינת תיזכר גם בזכות שני אירועים שהתרחשו בחצר האחורית של הערוץ והתפתחו לכדי חקירות מתוקשרות. הפרשן המדיני שהיה עתיד גם להגיש את מהדורת “שישי”, עמנואל רוזן, נחקר בחשד להטרדות מיניות והוצא לחופשה שממנה לא שב. התיק נסגר. לצד זאת התפטר מגיש “לילה כלכלי”, שרון גל, כשברקע הדברים חשד לכאורה להתנהגות לא הולמת בעלת אופי מיני. פרשת גל והתפטרתו הפומבית הותירה שאלות על ההתנהלות בה. באמצעי התקשורת פורסם, שגל ביקש לעזוב מיוזמתו. הטאלנט הכריזמטי (והשנוי במחלוקת) אכן הגיש התפטר, אלא שגורמים המכירים את שני הצדדים אומרים שההנהלה גרמה לו לעשות כן. “שרון פנה אל גינת וביקש להפיק בעצמו את ‘לילה כלכלי’, מסביר גורם המעורה בפרשה. “כשזה לא קרה, הוא הציג לגינת אולטימטום: אם לא נענים לדרישתו, הוא עוזב בתוך חודש”. האיום המפורש, היה טעות אסטרטגית: “בעצם המהלך הזה שרון הוציא חוזה על עצמו, וכשהאשמות החלו להיערם הציג לו גינת לא לגרור את זה עד לתום האולטימטום, ולעזוב מיידית מיוזמתו”. גם ברשות השנייה רומזים שעזיבת גל לא נעשתה מרצונו החופשי. “דרשנו מגינת לדעת מה נעשה, ודרשנו פעולה חד-משמעית מול גל”, מספר בכיר ברשות השנייה. “גינת לא רצה לקחת חלק בדבר כזה וביקש להרחיק את עצמו. הוא לחץ על שרון גל להתפטר ולסיים את ההעסקה שלו”. גורם בערוץ על הדברים: הייתה הפרדה בין המישור המסחרי למישור המשפטי. כשנערכה בדיקה, גינת אכן הרחיק עצמו ממנה, על פי הנוהל המקובל. אכן, ברקע ההתרחשות הגישו עובדים מהערוץ תלונה להנהלת חברת החדשות חודשים ספורים לפני עזיבת גל. היועצת המשפטית של חברת החדשות, עו”ד איילת בן חיים, ניהלה בדיקה מקיפה בדלתיים סגורות, בכפוף ליוכפז. גם המשטרה בדקה תלונות ועדויות נגד גל, אך לבסוף סגרה את התיק.

החושם של גינת צדקו. “עד סוף העולם” // צילום: אוהד רוזנו

הלב. בערוץ 10 טוענים כי הפרסומים על המנכ”ל ועל מחירה של “כלבוטק” הם “מופרכים”.

טבילת האש הראשונה של “כלבוטק” בערוץ 10 צלחה את מבחן הרייטינג, והניבה 24 אחוזי צפייה לשידור הראשון. אבל זו לא הוכיחה עצמה לאורך זמן. למרות הפתיחה המרשימה ירדה “כלבוטק” למוצע עונתי של 13.1%, על אף השיבוץ הנוח יחסית, מול “כלוב הזהב” של רשת. בעונה השנייה שובצה התכנית מול “משחקי השף” של רשת, וממוצע הצפייה בה נע סביב 10% בלבד. לא נתונים שהתכנית הוותיקה ביותר על המסך (“הגברת הזקנה של הטלוויזיה”, כפי שגינת מכנה אותה) רגילה אליהם. בערוץ 10 מציינים בתגובה כי הרייטינג של “כלבוטק” היה גבוה “בי-15% מממוצע הפריים טיים של הערוץ”.

בכל מקרה, גינת כן נאלץ להפסיד חלק מכספו. והוא לא היחיד. חברת החדשות נדרשה לצעדי התייעלות. עבודת הפריילנסרים צומצמה, בוטלו שירותי המוניות, צוותים קוצצו, וכתבים רבים מצלמים באמצעות טלפון נייד או מצלמה ביתית. חלק מהבור כאן הוא בשל הדרישה הרגולטורית שהערוץ נאלץ לעמוד בה, עם המעבר (המאוחר) לשידורים מירושלים והשקעה של כ-20 מיליון שקל בהקמת מערכת חדשות בעיר.

אלוהים נמצא בפרטים הקטנים

תכנית התחקירים “המקור” שמפיקה חברת החדשות עבור הערוץ זכתה אף היא לקיצוץ משמעותי בכהונת גינת. העונה האחרונה מנתה 18 פרקים בלבד, מעט יותר מ“כלבוטק”, וכמות דומה לתכנית “עובדה” של קשת. “המקור” המוערכת נחשבת גם ל“טראבל מייקרי” של הערוץ, או כמו שמפרש גורם בכיר בתעשייה: “קיצור העונה נותן אולי קצת יותר שקט לבעלים ולמנהלי הערוץ”. גורמים בערוץ מספרים שהקיצור היה גם על דעת חברי מערכת התכנית: “כולם הסכימו שזה לא אנושי להפיק עונה של תכנית תחקירים בת 30 פרקים”.

בשנתיים האחרונות שובצה “המקור” מול ימי שידור של קשת, והתמודדה עם מפלצות רייטינג כמו “כוכב נולד”, “מאסטר שף” ו“האח הגדול”. השיבוץ לא השתנה כמעט בימיו של גינת, והתכנית שמרה על ממוצע רייטינג דומה בשתי העונות, סביב 7.5% צפייה. בימים אלו הסתיימה העונה השביעית שלה, בקול תרועה רמה, כשבאמתחתה תחקיר על קק”ל שבו מתגאים אנשי הערוץ. חלק ממערכת התכנית פוזרה

ספציפי, אבל תמיד היה מקום לשאול שאלות. בתקופה האחרונה פחתו המפגשים האלה משמעותית.

“העובדים מעורבים כפי שהיו מעורבים בעבר”, מתעקש חודורוב ומסביר שהשינוי נעוץ דווקא באופי של המאבק, ולא באופייה של ההנהלה: “מרבית הפעולות מתרחשות מתחת לפני השטח, ולא תמיד אפשר לעדכן. צריך לזכור שלא מדובר במאבק מול גורם ממשלתי, אלא במשבר פיננסי פנימי”.

זה הכסף שלנו עשה היום?

בצל משבר בעלי המניות נערכו בהנהלת הערוץ לקיצוץ רוחבי. בפברואר האחרון הודיע גינת על פיחות של 15 אחוז משכרו החודשי כמנכ”ל, שמוערך בסכום של 130-150 אלף שקל. ניסיונו לגלות מנהיגות דרך הפחתה בשכרו היה לו לרועץ. בתקשורת עסקו בהרחבה בחוזה שחתם גינת ערב מינויו, שמעגן את שידורה

משבר הזרמת הכספים

“אם אין ערוץ 10, לא תהיה לכם עבודה בכלל”, אמר גינת לנציגי ההפקה “אחת אפס אפס”. “אני כמוכם, הערוץ חייב לי כסף על ‘כלבוטק’, אבל אני משלם לאנשים שלי בזמן”

של “כלבוטק” ועל פי ההערכות מכניס לחברת ההפקה של גינת סכום הנע סביב 400 אלף שקל לכל תכנית. על פי גורמים בתעשייה, מדובר בסכום גבוה מזה שקיבל גינת עבור הפקת התכנית ברשת. על פי ההערכות, התכנית היא רווחית מאוד מבחינה הפקתית, כשהסכום המוצא עליה מגיע לכמחצית מעלותה לגוף השידור. לשם השוואה, עלות הפקה של פרק בתכנית “פנים אמיתיות” עם אמנון לוי מוערכת בכ-220 אלף שקל.

הפיחות שכפה גינת על שכרו כמנכ”ל לא יחול על הכנסותיו כמפיק “כלבוטק”. כעת נערכים בערוץ להחזיר גם את תכניתו המיתולוגית האחרת של גינת, “בישידור חוקר”.

“יש תחושה קלה של מרמור על הסכומים שהוא מרוויח”, מספר עובד בערוץ, “אבל בימים אלה, לאור המצב, זה לא במרכז תשומת

בחברת החדשות, ונכון לעכשיו חלק אחר מהחוזים לשנה הבאה טרם חודשו, בהם החוזה של רזי ברקאי. גורם בערוץ אומר שאין לראות בכך סימן לבאות: "התכנית צפויה לשוב לעונה נוספת בספטמבר. חוזהו של רזי, שעמד בתוקף עד סוף העונה הנוכחית, יחודש בהקדם".

גינת עמד לא אחת מול ביקורת על התערבות בתכנים. הוא עצמו אמר בעבר שהתערבות בתחקירים היא חלק מעבודתו. לדברי גורם בערוץ 10, הדיון בתכנית "המקור" בהקשר של גינת אינו מקרי: "יש מגמה מכוונת לקשור לגינת אינטרסים זרים, המלווה אותו מיום כניסתו לתפקיד, בעיקר בכל הנוגע לטיפול ב'המקור'. גינת הוא עיתונאי ואיש טלוויזיה, וכשמביאים לו תחקיר העיניים שלו נדלקות. התכנית מתקצבת כיאות והוקצו לה יותר פרומואים, הכניסו את ברקאי. העובדות מדברות בעד עצמן".

בהפקות הערוץ חשים היטב בנוכחות המנכ"ל, לא רק בזו של "עד סוף העולם". גינת נותן דגשים לתכנים ומעורב בצילומים. במהלך צילומי ההפקה "בייבי בום" התערב גינת מהשלבנים המוקדמים: "הוא פנה אל ההפקה וביקש לשנות את מבנה הצילומים ולהוסיף גיבור, כזה שילווה את כל הפרקים ויהיה חלק מהצוות הרפואי, בשונה מהאופן שבו הפורמט מצולם ברחבי העולם", מספר בכיר בערוץ. גם בבחירת שם התכנית, גינת היה זה שקבע. "בייבי בום" נחשבת לאחת ההצלחות הגדולות של הערוץ, אגב, עם ממוצע עונתי של כ-18% צפייה.

גינת היה מעורב גם בהחלפת פניו טבגר במיכאל הנגבי כמנחה הריאליטי "היפה והחנן". "רפי דחף שיהיה רענון ושינוי", אומרים בערוץ. גם במחלקת הפרומו בערוץ נוכחותו מורגשת: "זה מתבטא בבחירת ה'שוטים', הבימוי והעריכה, זה שונה מכל מנכ"ל אחר שהיה בערוץ".

שיטת הניהול הריכוזית המאפיינת את גינת מקרינה אולי גם על זו של מי שמונה אחריו כמנכ"ל חדשות 10. "וכפז לא מינה לעצמו סמנכ"ל", מספר גורם בערוץ. "מרגע שנכנס, ההחלטות, לפי התרשמותי, נופלות בינו לבין רפי. אנשים שהיו קודם חלק ממעגל מקבלי ההחלטות, כמו אמנון ברקאי, מצאו עצמם בחוץ".

גינת אינו מנהל קל. "בימי צילום איתו אין הומור. האווירה קשה", מספרת עובדת לשעבר בחברת ההפקה של גינת, ומוסיפה: "הוא מגדל אנשים סביבו, חלקם מגיעים לעבודה ללא ניסיון. הוא מטפח אותם, והם הופכים להיות נאמנים לשיטה ולמערכת". הפקותיו של גינת מתנהלות בדיוק ובצמצום; הכול מתוכנן מראש ומוקפד, "אם אין לו ביטחון מוחלט בחומרים, הוא יצליב אותם פעם אחר פעם. אם לא, ייפסלו לשידור. הוא תמיד מעורב בכל הפרטים. שום דבר לא עוקף אותו, הוא יודע הכול, בקי ופדנט". באופן טבעי, אין דין יום צילום כדין ניהול ערוץ טלוויזיה גדול, אבל גם גינת יודע ש-2014, בואכה רישיון השידורים שיהיה-אורלאי-יהיה לערוץ 10, היא שנת המבחן הגדולה ביותר בקריירה הארוכה שלו.

זמר, תחקירן ומנהל: הקריירה של גינת

רפי גינת הוא אחת הדמויות הוותיקות בעולם התקשורת הישראלי. הוא נולד ב-1949 בירושלים, בשם רפאל ג'נשווילי, לאב יוצא גרוזיה ולאם יוצאת גרמניה. הוא גדל בטבעון ולמד בתיכון "הריאלי" בחיפה. בגיל 18 הצטרף ללהקת "הברושים", שם שימש כסולן. לאחר פירוקה הקליט שירי סולו אחדים, בהם "צמד חמד" ו"פונדק האהבה", שכיכבו במצעדי הפזמונים.

עבודתו הראשונה בתקשורת הייתה כבר בנערותו, כנער שליח בירחון "בול", ששילב אקטואליה ופורנוגרפיה. ב-1974 עשה את צעדיו הראשונים בטלוויזיה הישראלית ונרשם לקורס כתבי ספורט. אחרי שהתקבל לעבודה ככתב ספורט, נקלע לסכסוך עם מנהל המחלקה, אלכס גלעדי. פגישה מקרית עם מפיק "כלבוטק" הטרייה דאז, גדעון לב ארי, הכניסה אותו לתכנית התחקירים בתפקיד כתב. ב-1979 החליף את דניאל פאר כמנחה התכנית, תפקיד שנשאר שלו במשך 35 השנים לאחר מכן.

ב-1986 הפיק גינת, בשיתוף משטרת ישראל, עבור ערוץ 1 את התכנית "בשידור חוקר" המבוססת על הפורמט הבריטי "Crimewatch". התכנית זכתה ארבע פעמים בפרס "מסך הזהב". בטלוויזיה הוא גם דרך בתפקידים ניהוליים, בין השאר בראשות מחלקת הבידור. בשלהי שנות השמונים נקטעה הקריירה של גינת, עם זימונו לחקירה במשטרה, בחשד לקבלת שוחד וטובות הנאה. במשך שנתיים התנהלו נגדו הליכים, עד שזוכה באופן מוחלט. הקאמבק היה בשבועון "העולם הזה", שגינת מונה לעורכו ב-1990.

ב-1991 הצטרף לשידורי הניסיון של ערוץ 2. בהמשך, במהלך מאבק משפטי, העביר גינת את "כלבוטק" לערוץ - בתחילה תחת השם "כלבודק", ובהמשך תחת שמה המקורי. את התכנית הפיקה "הפקות עולם הספורט", חברה בבעלות גינת.

הקריירה המוזיקלית שזנח קיבלה תפנית ב-2004, כשהוציא אלבום בשם "בחירות אישיות". ב-2009 הוציא אלבום נוסף. התפקיד הבכיר הקודם של גינת היה כעורך "ידיעות אחרונות", שאליו מונה ב-2005. אך גינת ומוזס נפרדו תקופה לא ארוכה לאחר מכן, בתום קדנציה של כשנתיים. תפקיד אחר, מינורי יותר אבל אהוב עליו - זה של כרוז משחקי הבית של מכבי תל אביב, מילא גינת במשך שנים ארוכות.

גם בתו של גינת, נטלי, השתלבה דרכו בענף הטלוויזיה, ושימשה במשך שנים כמפיקה ב"כלבוטק". כעת הוא מציין שנה ושלושה חודשים בתפקידו האחרון, כמנכ"ל ערוץ 10.

גינת היה מעורב בכל שלבי ההפקה. "בייבי בום" // צילום: אלדד רפאלי